

Z Piekarskich Wież

MIESIĘCZNIK PARAFIALNO - SANKTUARYJNY

NUMER 2 (251) - 14 LUTY 2016 ROK XXI

„... by dostrzec drugiego, spragnionego miłości i czasu?”

(s. 6)

Krzyżujące ręce...

Rozpoczęliśmy Wielki Post, czas przygotowania na obchodzenie męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa. Zdjęcie z okładki pochodzi z ubiegłorocznego Misterium Pańskiego - zwracam na nie uwagę, ponieważ jest przejmujące i może prowokować do szukania odpowiedzi na pytanie: czy ja jestem wśród żołnierzy? Czy przykładam rękę do ukrzyżowania? Niekoniecznie fizycznego, ale czy potrafię przyznać się do Pana

Jezusa wśród swoich znajomych, czy potrafię dać świadectwo wiary...? W każdym z nas mogą się pojawić inne pytania... i jeśli tak będzie, to spełni ten obraz swoje zadanie.

Wiele pytań może się pojawić w czasie Wielkiego Postu, ponieważ to czas wejścia w głąb siebie, to wzięcie swojego życia duchowego na „warsztat” i zobaczenie, co trzeba naprawić, zmienić... Jaki jest post dzisiaj? Z pomocą w udzieleniu odpowiedzi przychodzi nam artykuł ks. Wojciecha, który gościł u nas jakiś czas temu, a na co dzień studiuje w Rzymie - polecam s.6

W obecnym numerze polecam również artykuł o miłości, która jest postawą na całe życie - a to z okazji wspomnienia św. Walentego. Warto przyjrzeć się chrześcijańskim wartościom tego dnia - zachęcam s.3 W tym numerze możemy również znaleźć drugą część wywiadu z ks. kardynałem Stanisławem Dziwiszem na s.8

Na przedostatniej stronie umieściliśmy informację o odpisie 1% na rzecz organizacji użytku publicznego. W tym roku istnieje możliwość przekazania 1% swojego podatku na rzecz budowy Domu Nowej Ewangelizacji „Nazaret” - wszystkie szczegółowe informacje na przedostatniej stronie.

Pod koniec stycznia, tak jak w roku ubiegłym, odbyło się „walne” spotkanie naszej Redakcji. Na owym spotkaniu podziękowałem w imieniu swoim i ks. Proboszcza wszystkim tym, którzy tworzą Redakcję, pracującą nad Z Piekarskich Wież.

Życzę wszystkim dobrego czasu Wielkiego Postu, dobrze wykorzystanego czasu na rekolekcje wielkopostne, nawrócenie, przemianę i odczuwania na co dzień Bożej Obecności.

ROK ŚWIĘTY MIŁOSIERDZIA

Ks. Rafał Mucha
Wikariusz Bazyliki Piekarskiej

Redakcja miesięcznika „Z Piekarskich Wież”: ks. Rafał Mucha, Mateusz Mezglewski, Patryk Michalik, Adam Reinsz.

Współpraca techniczna: Magdalena Lubecka, Stanisław Dacy.

Korekta: Marzena Buszka

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7;

Tel.: 0-32 287 22 70; Fax: 0-32 768 00 38;

E-mail: kontakt@bazylikapiekary.pl, www.bazylikapiekary.pl,

Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty i edycji nadesłanych materiałów.

Miłość – postawa na całe życie

Obrączka, którą małżonkowie wymieniają podczas ślubu, to symbol obowiązku wierności małżeńskiej. Zaś to, że nie ma ani końca ani początku przypomina o nieskończoności. Wkładając go na serdeczny palec wskazujemy na oddanie partnerowi i znak płodności. Rzymianie nosili je na serdecznym palcu lewej ręki, uważając że przez niego przebiega żyła miłości wypływająca z serca. Co tak naprawdę wyrażamy, przyrzekając „miłość, wierność i uczciwość małżeńską aż do śmierci”?

14 lutego coraz częściej celebруемy miłość, wyrażamy poprzez drobne gesty, kartki najgłębsze, najszczerze i najgorętsze uczucia. Warto przypomnieć, że św. Walenty - patron zakochanych w krajach anglosaskich, a w Polsce patron chorych na schizofrenię, nerwicę, epilepsję - był lekarzem i duchownym w starożytnym Rzymie. Legenda mówi, że znalazł się w więzieniu za pobłogosławienie ślubu młodych legionistów mimo zakazu cesarza. Wtrącony do więzienia, zakochał się w niewidomej córce strażnika. Kiedy ta odzyskała wzrok, rozgniewany cesarz skazał Walentego na śmierć. W liście pożegnalnym do ukochanej napisał „Od Twojego Walentego” i opatrzył go datą 14 lutego.

Nie wiedzieć czemu ta tragiczna historia przyczynia się do dość infantylnego traktowania miłości międzyludzkiej jako chwilowej ekscytacji, zabawy, folgowaniu przyjemnościom, uczucia tylko „na dobre”. Tymczasem kiedy bierzemy kogoś za męża lub żonę zobowiązujemy się do odpowiedzialności za drugą osobę, troski o wspólne życie, tworzenie wspólnoty, prawdomówności, lojalności, wierności, czyli miłości rozumianej jako postawa życiowa. Postawa tworzenia i rozwoju, a nie tylko i wyłącznie przeżycia emocjonalnego. Zapewne najpełniej mówi o tym „Hymn o miłości” św. Pawła. Jak przeczytałam gdzieś: „miłość nie jest losem, który spada na człowieka, ale zadaniem, które człowiek podejmuje”.

Małżeństwo w świetle nauki ewangelicznej jest zawsze: jedno (między jedną kobietą i jednym mężczyzną), święte (wiążące człowieka z zamiarami, jakie Stwórca żywi względem człowieka) i nierozzerwalne (poprzez wzajemny wybór małżonkowie otworzyli się na działanie niezmiennie wiernego Boga).

Te wymagania i zadania w małżeństwie bywają trudne. Nierzadko przeciwności i pokus wszelakich na

drodze życiowej jest bardzo wiele. Ciężkim grzechem przeciw miłości małżeńskiej jest wystąpienie przeciwko 6. (Nie cudzołóż) i 9. (Nie pożądaj żony bliźniego swego) przykazaniom Boskim. Zdrada boli być może najbardziej, często niszczy fundament wspólnoty prawdy i zaufania między ludźmi. Bywa też paradoksalnie przyczyną poprawienia relacji, służy rozwiązaniu problemów codziennych. To zawsze bardzo delikatne i indywidualne kwestie. Jednak nie o grzechach przeciw miłości małżeńskiej tu mowa, bowiem te każdy musi rozważyć we własnym sumieniu. Natura ludzka nie znosi próżni, ani samotności. Dobrze, kiedy służy rozwojowi i pomnażaniu dobra. Jednak jak wiemy już od czasów św. Tomasza z Akwinu dobro wymaga wysiłku, a o ten już trudniej. Bycie w małżeństwie to nieustanna praca, nieustanne staranie o pomnażanie dobra.

Dziś muszę się zatrzymać w Twoim domu...

„Nie ma takiego zawodu czy pozycji społecznej, nie ma takiego grzechu czy przestępstwa jakiegokolwiek natury, które mogłyby wymazać z pamięci i z serca Boga jedno z Jego dzieci. «Bóg pamięta» zawsze; nie zapomina o nikim z tych, których stworzył. On jest Ojcem, zawsze czujnie i z miłością oczekującym, że w sercu syna na nowo narodzi się pragnienie, by wrócić do domu. I kiedy rozpoznaje to pragnienie, choćby tylko jego sygnał, od razu staje przy nim i swoim przebaczeniem sprawia, że jego droga nawrócenia i powrotu staje się łatwiejsza. Jeśli masz ciężar na sumieniu, jeśli wstyd ci z powodu wielu rzeczy, które zrobiłeś, zatrzymaj się na chwilę, nie bój się. Pomyśl, że Ktoś na ciebie czeka, bo nigdy nie przestał o tobie pamiętać. Ten Ktoś jest twoim Ojcem, jest Bogiem, który na ciebie czeka! Jak Zacheusz wejść na drzewo swego pragnienia, by zyskać przebaczenie. Zapewniam cię, że nie będziesz rozczarowany! Jezus jest miłosierny i niestrudzenie zawsze przebacza! Zapamiętaj to sobie dobrze, bo taki właśnie jest Jezus” - papież Franciszek, 3.11.2013r.

Miłosierdzie pozostaje wielką tajemnicą Boga i wielkim skandalem w oczach ludzi. Zawiera w sobie to, z czym mamy największe trudności: współczucie, przebaczenie, nawrócenie. Nie stawia warunków, nie zna żadnych granic. Jest w pełni tego słowa znaczeniu DAREM. Wystarczy tylko z ufnością o nie poprosić, zdając się na hojność Darczyńcy, który zna nas najgłębiej, bo z Jego woli zostaliśmy powołani do życia. Miłosierdzie jest jak światło, które padając na nasze życie sprawia, iż dostrzegamy również to, co jest w nim ciemnością. Skandal to wydarzenie, o którym mówią wszyscy, które prowokuje do działania, ale przede wszystkim nie pozwala nikomu pozostać obojętnym. Wielki Post, w który wkraczymy, z jednej strony ma nam pomóc się wyciszyć, by usłyszeć głos Boga przywołującego nas z różnych życiowych pustyń, z drugiej jednak powinien być nieustannym przypomnieniem, że od pustki, jaką niesiemy w sercu, dzieli nas już tylko niewielki krok ku oceanowi Bożej łaski. Nie odpowiadamy więc obojętnością na głos Jezusa, nie szukamy wymówek przed otwarciem Mu drzwi naszych serc. Pozwólmy się przemienić, by cały świat usłyszał, jak wielka jest dobroć Boga, który daje nam Siebie jako najlepszego Przyjaciela.

Dzięki Bożemu Miłosierdziu nikt nie jest stracony, nikt nie ma powodu, by czuć się przegranym. Miłość Boga jest silniejsza niż ludzki grzech. Post ma nam pomóc odkryć prawdę, że bez względu na jakiegokolwiek nasze decyzje, od momentu stworzenia jesteśmy zanurzeni w Bożej dobroci,

a poprzez chrzest jako dzieci Boga bogatego w miłosierdzie - nasze imię NA ZAWSZE zostaje wypisane w Jego Sercu. Wkraczając więc w czas wielkopostnej odnowy, wpierym dziękujemy Bogu za Jego nieskończoną miłość, tak jak Maryja, która doskonale to wypowiedziała słowami: „Raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, a Jego miłosierdzie trwa z pokolenia na pokolenie”. Bóg zawsze pierwszy wychodzi nam na spotkanie. Wyciągając ku nam otwartą dłoń, czyni pierwszy, a zarazem najtrudniejszy krok. Jego pedagogika jest prosta: zachęcać, a nie zniechęcać. Innymi słowy można powiedzieć za biskupem Rysiem: „Bóg nie rozdaje cukierków grzecznym dzieciom, ale podnosi w górę tych, którzy dotknęli dna”.

Ewangelia nie jest martwą literą, nie jest zamkniętą i zapisaną na papierze historią sprzed dwóch tysięcy lat. Ona na naszych oczach codziennie wypełnia się na nowo. W postaciach biblijnych rozpoznajemy niejednokrotnie nas samych. Nie ma takiego doświadczenia z życia człowieka, które niczym w zwierciadle nie odbijałoby się w losach setek bohaterów Pisma świętego. Co więcej za św. Pawłem możemy powiedzieć, iż ŻYWE jest słowo Boże i SKUTECZNE. Konkretnie sytuacje, jakie podczas Eucharystii każdego dnia odkrywa przed nami liturgia Słowa, mają być dla nas wskazówką i pomocą, jak kształtować nasze życie, wprowadzając w nie miłość i nadzieję. Trzeba mocno podkreślić, że losy bohaterów Biblii są przede wszystkim opowieściami o spotkaniu Boga z człowiekiem.

Dobra Nowina polega na tym, że każde takie spotkanie może się wydarzyć również nam. W tych spotkaniach rodzi się i kształtuje sedno naszego istnienia: wiara - osobowa relacja z Jezusem Chrystusem, przeżywana w Kościele, czyli we wspólnocie.

Relacja Boga z człowiekiem jest relacją szczególną. Główne prawo, jakie nią rządzi, to przykazanie miłości. Miłości, która nie jest płytkim uczuciem, chwilowym doznaniem, ale radykalnym zjednoczeniem myśli i serc w akcie miłosierdzia, czyli bezwarunkowego przebaczenia i gotowości do budowania wspólnych więzi nawet za cenę śmierci. Radykalizm naszej więzi łączącej nas z Bogiem dobrze wyraża łacińskie słowo *radix*, czyli korzeń, od którego pochodzi polskie słowo. Chodzi więc o to, by z Bogiem łączyła nas miłość mocno zakorzeniona, dogłębna. Taka relacja powstaje, kiedy zostajemy przez Boga przyjęci w Jego miłosierne ramiona, bez żadnych zasług, w imię tkwiącego w nas podobieństwa do Stwórcy. Radykalizm wiary, codziennego i nieustannego wyboru Jezusa jako Pana naszego życia wynika z tego fundamentalnego radykalizmu miłości, rodzi się z odkrycia i przyjęcia na nowo własnych korzeni.

Propozycją, z którą w Roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia chcielibyśmy się podzielić, jest peregrynacja obrazu Jezusa Miłosiernego po domach naszych parafian. Jej dopełnieniem będą rekolekcje wielkopostne prowadzone w formie medytacji nad wizerunkiem namalowanym według wizji św. Siostry Faustyny. Jezus swoim wzrokiem spogląda na każdego, kto do Niego przychodzi z pełnym pociechy zaproszeniem: zaufaj mi, oddaj mi swoje życie, zanurz się w mojej nieskończonej miłości. Jezus przedstawiony z dwoma promieniami wychodzącymi z Jego Serca bierze na siebie nasze słabości, problemy, ciężary - każdą gorzką kroplę krwawego potu, który zalewa naszą twarz. Jednocześnie zlewa pokój i światło, kiedy nie wiemy, co dalej czynić. Łącząc nasze krzyże z Jego krzyżem, oddając mu każdą chwilę życia, stajemy się uczestnikami obietnicy zwycięstwa życia nad śmiercią. Ślady gwoździ widoczne na rękach i stopach Jezusa przypominają, że nie jest Mu obce cierpienie, ale co najważniejsze, że chociaż umarł niewinnie, zmartwychwstał i pokonał wszelkie zło. Takiego zwycięstwa pragnie dokonać w naszym życiu. Dlatego, kiedy przyjdzie do naszych domów, przyjmijmy go z radością, oddajmy Mu wszystko, co leży nam na sercu. Opowiedzmy Mu całą historię, jaką niesiemy na ramionach, a wówczas On poniesie ją z nami.

Aby zachęcić do przyjęcia wizerunku Jezusa w każdym piekarskim domu, chciałbym przytoczyć na zakończenie ewangeliczną historię celnika Zacheusza, o którym mowa była w cytacie na początku tego rozważania. Zacheusz jako naczelnik celników ściągających podatki,

które Żydzi musieli płacić cesarzowi rzymskiemu, uważany był za publicznego grzesznika. Traktowano go z pogardą, dlatego mimo swego bogactwa nie cieszył się uznaniem swoich rodaków. Ponadto Zacheusz był niskiego wzrostu i gdy Jezus pojawił się w pobliżu, musiał narażać się na śmieszność, a nawet kpinę i wejść na drzewo, by chociaż przez chwilę móc Go zobaczyć. Ten zewnętrzny gest wyraża jednak wewnętrzną postawę człowieka, który usiłuje wyjść ponad tłum, aby mieć kontakt z Jezusem. Choć Zacheusz nie zna głębokiego sensu swego czynu, zdobywa się na odwagę i kiedy Jezus zbliża się do owego drzewa otrzymuje za nią swoistą „nagrodę”, ponieważ Jezus wzywa go po imieniu: „Zacheuszu, zejźdź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu” (Łk 19, 5). Ten moment pokazuje jak bliski Jezusowi jest każdy z nas. Dla Niego nikt nie jest anonimowy, Bóg każdego woła po imieniu, jak rodzice swoje dziecko. Warto też wspomnieć, iż podobnie jak wiele żydowskich imion w Piśmie świętym, także Zacheusz ma piękne i niepowtarzalne znaczenie. Zacheusz znaczy bowiem: „Bóg pamięta” - o nikim nigdy nie zapomina, nieustannie na nas czeka i wypatruje naszej twarzy. Finał tej historii niech będzie i dla nas zaproszeniem, by tak jak Zacheusz głęboko poruszony odwiedzinami Jezusa, zmienić swoje życie i oddać je na nowo w ręce Boga.

„Dziś zbawienie przyszło do tego domu, albowiem Syn człowieczy przyszedł, aby szukać i zbawić to, co zginęło”. Bóg nikogo nie wyklucza. Wbrew logice świata uwagę Boga przyciągają szczególnie Ci, którzy czują się przegrani i odrzuceni. Jezus Chrystus, wcielenie Boga, pokazał to ogromne miłosierdzie, które dąży zawsze do zbawienia grzesznika, do umożliwienia mu rehabilitacji, nawrócenia rozpoczęcia życia na nowo. Niech Jezus Miłosierny przemieni nasze domy, nasze serca i napętni całą naszą parafię swoim miłosierdziem.

„CZEMU POŚCILIŚMY, A TY NIE WEJRZAŁEŚ?” (Iz 58,3), CZYLI JAK DZISIAJ POŚCIĆ?

W Orędziu na Wielki Post w 2009 r. papież Benedykt XVI trafnie opisał rzeczywistość postu we współczesnej mentalności: „Wydaje się, że w obecnych czasach zmniejszyło się nieco znaczenie duchowe praktyki postu, a stała się ona raczej – w kulturze zdominowanej przez poszukiwanie dobrobytu materialnego – środkiem terapeutycznym wspomagającym pielęgnację własnego ciała. Poszczenie służy oczywiście dobrej kondycji fizycznej, ale dla ludzi wierzących stanowi w pierwszej kolejności «terapię» pomagającą leczyć to wszystko, co uniemożliwia wypełnianie woli Boga”. Na progu nowych czterdziestu dni postu powraca więc pytanie o jakość i formę tej praktyki w życiu chrześcijanina. Na czym ma polegać ta „duchowa terapia”, która leczy nasze duchowe rany?

DLACZEGO POŚCIĆ?

Najkrócej można odpowiedzieć – przywołując słowa Katechizmu Kościoła katolickiego – bo tak czynił Jezus. On sam zostawił nam przykład postu, a w centralnym punkcie Kazania na górze zawarł istotę Nowego Prawa Ewangelii: „Nowe Prawo obejmuje akty religijne: jałmużnę, modlitwę i post; kieruje je do Ojca, «który widzi w ukryciu», w przeciwieństwie do pragnienia, «żeby się ludziom pokazać»” (nr 1969). Chrystus czterdzieści dni wytrwał na pustyni w modlitwie i poście. On sam wskazał, że w praktyce postu liczy się nastawienie serca, a nie zewnętrzne rytuały (por. Mt 6,16). On „z głośnym wołaniem i płaczem za dni ciała swego zanosił On gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości” (Hbr 5,7). On wreszcie został pogrzebany i my na ten znak przyjmujemy na nasze głowy popiół, symbol kruchości, zniszczalności, ale też tego, że z takiego „nic” Bóg ma moc odnowić nas w nowym ciele, jak Zmartwychwstał Chrystus. Wreszcie nasz post, na wzór Chrystusa, prowadzi nasze myśli do raj, gdzie – jak wskazują Ojcowie Kościoła – Adam złamał jedność z Bogiem przez grzech obżarstwa, a potem Chrystus – nowy Adam, pokazuje nam, że „nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych” (Mt 4,4). Adam nie posłuchał nakazu Boga, by „nie spożywać owocu z drzewa poznania dobra i złego” (por.

Rdz 2,16-17), dlatego człowiek wierzący poprzez post pragnie z pokorą zawierzyć się Bogu, ufając w Jego dobroć i miłosierdzie. Post jest więc w nas okazją do leczenia w nas rany pożądliwości, która krwawi w nas od grzechu Adama. W ten sposób wstrzemięźliwość od pewnych pokarmów pozwala nam poskromić nasze ciało i kształtować ducha, przywracając w nas równowagę tego, co właściwe.

JAK POŚCIĆ?

Post pozostaje także wyrazem wewnętrznej pokuty chrześcijanina, która jest tak bardzo potrzebna w czasach, gdy tak trudno oderwać się od tego, co materialne, co dobre, co „cieszy i raduje oczy”, jak zakazany owoc na rajskim drzewie. Na innym miejscu Katechizm podpowiada: „Okresy i dni pokuty w ciągu roku liturgicznego (Okres Wielkiego Postu, każdy piątek jako wspomnienie śmierci Pana) są w Kościele specjalnym czasem praktyki pokutnej. Okresy te są szczególnie odpowiednie dla ćwiczeń duchowych, liturgii pokutnej, pielgrzymek o charakterze pokutnym, dobrowolnych wyrzeczeń, jak post i jałmużna, braterskiego dzielenia się z innymi (działa charytatywne i misyjne)” (nr 1438). Tradycja Kościoła dokonała rozróżnienia na wstrzemięźliwość i post. To, co potocznie nazywamy „postem piątkowym”, to właśnie wstrzemięźliwość, czyli powstrzymanie się od spożywania pokarmów mięsnych we wszystkie piątki roku, ale też tradycyjnie,

w Wigilię Bożego Narodzenia i Popielec. W istocie post (czasem nazywany „ściśłym”) czyli ograniczenie ilości posiłku, obowiązuje w Środę Popielcową i Wielki Piątek Męki Pańskiej. Jednak post to nie tylko abstynencja jakościowa i ilościowa od pokarmów mięsnych. Jest to ważne i tego mamy o to jako chrześcijanie dbać i pielęgnować w naszych rodzinach. Ale Pan wzywa nas do czegoś więcej. Lud Izraela pytał przez proroka Izajasza: „Czemu pościliśmy, a Ty nie wejrzasteś? Umartwialiśmy siebie, a Tyś tego nie uznał?: (58,3). A Bóg odpowiedział: „Otóż pościecie wśród waśni i sporów, i wśród bicia niegodziwą pięścią. Nie pościecie tak, jak dziś czynicie, żeby się rozlegał zgietk wasz na wysokości. Czyż to jest post, jaki Ja uznaję, dzień, w którym się człowiek umartwia? Czy zwieszanie głowy jak sitowie i użycie woru z popiołem za postanie - czyż to nazwiesz postem i dniem miłym Panu? Czyż nie jest raczej ten post, który wybieram: rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić wolno uciśnionych i wszelkie jarzmo połamać; dzielić swój chleb z głodnym, wprowadzić w dom biednych tułaczy,

nagiego, którego ujrysz, przyodziać i nie odwrócić się od współziomków” (Iz 58,4-7). Wachlarz praktyk postnych jest bardzo szeroki, a stawia on w centrum drugiego człowieka, zwłaszcza najbliższego, w mojej rodzinie, sąsiedztwie. Może tegoroczny Wielki Post będzie dobrą okazją, by przyrzeć się na nowo relacjom w naszych rodzinach, wśród „współziomków”? Być może trzeba w naszych rodzinach podjąć więcej postu od telewizji, seriali, internetu, by dostrzec drugiego, spragnionego miłości i czasu?

„Post jest wartościową praktyką ascetyczną, duchową bronią w walce z wszelkim możliwym, nieuporządkowanym przywiązaniem do nas samych. Dobrowolna rezygnacja z przyjemności, jaką jest jedzenie, i z innych dóbr materialnych pomaga uczniowi Chrystusa panować nad innymi rodzajami głodu osłabionej grzechem pierwotnym natury, którego negatywne skutki odbijają się na całej osobowości człowieka” (Benedykt XVI, Przesłanie na Wielki Post 2009 r.).

Gdy patrzę na Maryję w Jej piekarskim wizerunku, staje przede mną cały Śląsk.

Wywiad z Kardynałem Stanisławem Dziwiszem, arcybiskupem metropolitą krakowskim, cz. II

ZPW: Z naszym ukochanym papieżem objechał ksiądz kardynał cały świat. Czy pielgrzymki stanowe w Piekarach wyróżniają się czym szczególnym na tle innych pielgrzymek w jakich ksiądz kardynał uczestniczył?

Kardynał Stanisław Dziwisz: To są rzeczywiście pielgrzymki jedyne w swoim rodzaju. To co Śląsk przeżywa jest niepowtarzalne. Nie ma nigdzie indziej takiej pielgrzymki, żeby przychodzili sami mężczyźni lub same kobiety. To jest wspaniałe i bardzo pozytywne, bo oni się tam czują siłą zgromadzenia, motywowani tymi samymi ideami, troską o Śląsk, troską o Polskę i o rodzinę. W tym jest ogromna siła, także siła moralna. Nigdzie na świecie nie widziałem niczego podobnego. To jest też ogromny wkład w życie społeczne i moralne na Śląsku.

ZPW: Współcześnie Śląsk nie jest już taka ogromną kolebką przemysłu jak dawniej...

Kardynał Stanisław Dziwisz: Oczywiście. I być może nie jest to złe. Śląsk się rozwija. A poza tym najważniejszym elementem dla ludzi pracy jest to, by zabezpieczyć sobie i swojej rodzinie byt i przyszłość. Śląsk jednak zawsze był miejscem ciężkiej pracy. Kiedyś odbywała się ona głównie pod ziemią. Dziś się to zmienia, bo zmienia się też świat.

ZPW: Matka Boska w swoim piekarskim wizerunku towarzyszyła papieżowi przez cały jego pontyfikat.

Kardynał Stanisław Dziwisz: Kopia tej ikony znajdowała się w prywatnym apartamencie papieża. Maryja przez ten

wszystkie lata więc towarzyszyła codziennie także i mnie. Dlatego też bardzo mi osobiście zależało na tym, by w Centrum Jana Pawła II, w jego sanktuarium, znalazł się także ten obraz. To jest namacalny znak łączności i przywiązania Jan Pawła II do Maryi. Jestem bardzo wdzięczny, za to, że arcybiskup Wiktor Skworec podjął tę inicjatywę i że zafundował wraz ze swoim ludem ten obraz jako wotum wdzięczności. Kaplica jest w ogóle dziełem sztuki. Znajduje się tam nie tylko obraz Matki Bożej

Piekarskiej, ale także wypisane są na ścianach cytaty z homilii, które papież wygłosił w Piekarach. Mamy teraz tu w Krakowie namiastkę śląska i śląskości.

ZPW: Co ksiądz czuje stając przed Maryją w Piekarach Śląskich?

Kardynał Stanisław Dziwisz: Staje przede mną cały Śląsk!. Siła śląskości, siła robotników i górników, siła śląskiego ludu. Ten

śpiew wspaniały, te cudowne reakcje tłumów... Ja zawsze podziwiam te grupy pielgrzymów, które z różnych zakątków śląska pielgrzymują do Piekar Śląskich. Idzie krzyż na początku i idzie ksiądz, ministranci i wierni. Jedynie w Polsce są takie Piekary!

Narty, śniegi, ministranci...

Okres kolędowy już za nami, a zaraz po nim następuje czas odprężenia po okresie intensywnej pracy w czasie odwiedzin duszpasterskich. Odpoczywają zarówno księża, jak i ministranci.

W ostatni weekend stycznia piekarska służba liturgiczna pojechała na wyjazd rekreacyjno-formacyjny na Podhale, zorganizowany przez opiekuna ks. Adama Zgodzaja. Nocowaliśmy w Czarnej Górze, w ośrodku wypoczynkowym prowadzonym przez cystersów, natomiast śnieżnemu szaleństwu oddawaliśmy się na białczańskiej Kotelnicy.

Jednym z aspektów naszego wyjazdu była formacja. Charakter i popularność naszej parafii sprawiają, że ministranci nie mają wiele czasu na tworzenie wspólnoty czy prawdziwą formację z powodu licznych obowiązków. Dlatego wspólny wyjazd jest idealnym momentem, aby nadrobić te wszystkie zaległości. Po pierwsze, sam wyjazd (przeżywanie wszystkiego wspólnie) zacieśniał więzi, zawiązywał wspólnotę i pogłębiał relacje. Po drugie, tematyka konferencji prowadzonych przez ks. opiekuna w pierwszy i drugi wieczór była ściśle związana ze służbą liturgiczną, zarówno z perspektywy duchowej (rzeczywista wartość Mszy Św., modlitwa przy ołtarzu) jak i bardzo życiowej - ministrant pozostaje ministrantem, nawet jeżeli opuszcza mury kościoła. Trzecim elementem formacji była wspólna modlitwa po konferencjach: jednego dnia była nawet adoracja w ciszy Najświętszego Sakramentu, a także Apel Jasnogórski. No i oczywiście wspólne celebrowanie Mszy Św. zarówno we wspólnocie ministrantów (sobota), jak i razem z lokalną wspólnotą parafialną (niedzielną Eucharystia w kościele pw. Przemienienia Pańskiego).

Drugim aspektem wyjazdu była oczywiście rekreacja. Niestety, jeżeli chodzi o ilość śniegu, to także na Podhalu zima była uboga w biały puch, zatem ministranci (zarówno młodszy, jak i starsi) musieli obejść się smakiem, jeśli idzie o bitwę na śnieżki. Jednakże stoki narciarskie, takie jak Kotelnica, na której zjeżdżaliśmy, były bardzo dobrze

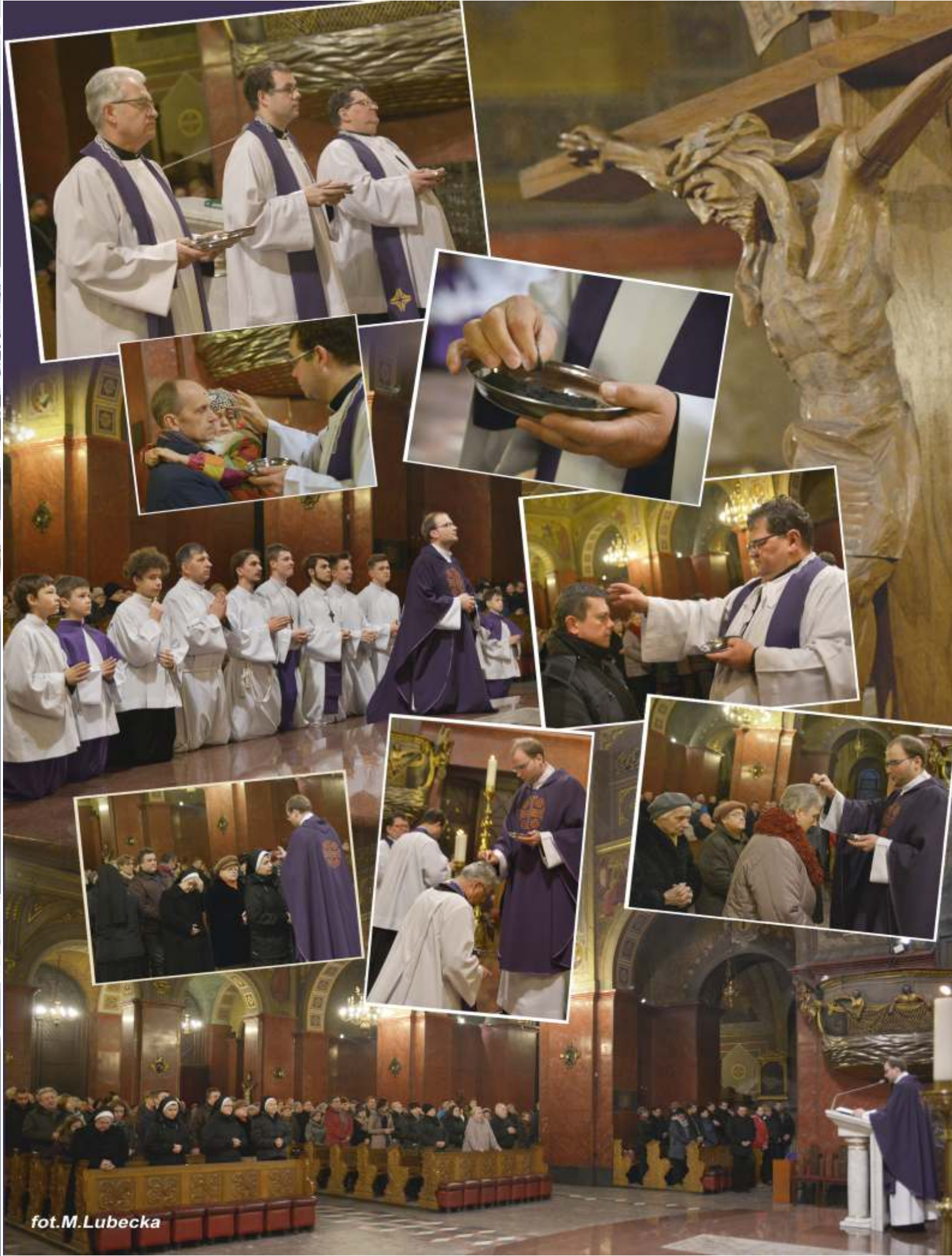
przygotowane, mimo wysokich temperatur (lokalne termometry pokazywały nawet 14°C!). Cała wspólnota została podzielona na dwie grupy: zaawansowaną, czującą się dobrze na dwóch płozach, oraz grupę mniej zaawansowaną, dla której była zorganizowana szkółka z profesjonalnym instruktorem. Obie grupy bawiły się dobrze i, moim zdaniem, wspaniale wykorzystały ten czas. Kolejną atrakcją był pobyt na basenach termalnych „Termy Bania” w Białce Tatrzańskiej. Ministranci także tam bawili się wyjątkowo dobrze, zarówno młodszy, jak i starsi. Nawet ksiądz Adam wypoczął, choć nieraz musiał stawiać czoła niepokornej młodzieży.

Ostatniego dnia wyjazdu poznaliśmy historię parafii i wybudowania kościoła z ust księdza proboszcza (także cystersa) Huberta Kasztelana, która, wbrew pozorom, była naprawdę ciekawa, a miejscami nawet dramatyczna, szczególnie, gdy zahaczała o czasy wojny.

Uważam, że takie wyjazdy są świetnym sposobem na odprężenie się, poznanie siebie nawzajem i formację, na którą często brakuje czasu w sanktuaryjnej gorączce obowiązków.

„Im serce bardziej puste, tym bardziej potrzebuje rzeczy, które może kupić...” – na marginesie encykliki Franciszka

Czy w swoim rachunku sumienia, zadałeś sobie czytelniku ostatnio pytania: czy segreguję śmieci?, czy używam kosmetyków nietestowanych na zwierzętach?, czy kontroluje ilość emisji dwutlenku węgla? Jeśli jestem przedsiębiorcą, to czy szanuję zasoby Ziemi? A jeśli jestem politykiem odpowiedzialnym za życie przyszłych pokoleń, to czy dokładam starań, aby moje działania przynosiły pozytywne efekty tak w środowisku przyrodniczym jak i ludzkim, etycznym? W razie nawet jednej negatywnej odpowiedzi, zaleca się przeczytanie encykliki papieża Franciszka *Laudato Si'*.

Papież przypomina, że Ziemia - nasz wspólny, globalny dom staje się składem nieczystości. Przyczynia się to tego niszcząca działalność człowieka, ocieplanie klimatu, konsumpcja i ubóstwo, ale także pogłębiająca się izolacja w relacjach międzyludzkich. Degradacja środowiska przyrodniczego łączy się z degradacją etyczną. Papież Franciszek mówi, że kultura ekologiczna powinna być dzisiaj stylem życia i duchowości, dlatego swoje słowa kieruje do wszystkich ludzi dobrej woli, co wydaje się być znamienne dla jego pontyfikatu. Gromi polityków za działalność skoncentrowaną na doraźnych rezultatach. Mówi także o nowoczesnych technologiach, które ułatwiają nam życie, nie zapewnią bezpieczeństwa i spokojnego życia.

Papież Franciszek pisze prosto, pragmatycznie, odpowiada na wyzwania swoich czasów. Już na wstępie przywołuje za patrona św. Franciszka, który jest w najwyższym stopniu wzorem troski o to, co słabe, patronem wszystkich, którzy prowadzą badania i pracują

w dziedzinie ekologii. Celnie opisuje: „Im bardziej serce danej osoby jest puste, tym bardziej potrzebuje ona rzeczy, które mogłaby kupić, posiadać i konsumować. W tym kontekście nie wydaje się możliwe, aby ktoś zaakceptował granice, jakie wyznacza mu rzeczywistość. W takiej perspektywie nie ma też prawdziwego dobra wspólnego.

Jeśli ten rodzaj osób będzie dominował w społeczeństwie, to normy będą przestrzegane jedynie w takim zakresie, w jakim nie będą sprzeczne z ich własnymi potrzebami” (LS 204). Obecnie ważnym wyzwaniem jest edukowanie nie tylko młodych ludzi, że ekologiczne życie to życie skromne, proste, w zgodzie z naturą i we

wspólnocie społecznej - przypomina papież Franciszek w swojej drugiej encyklice.

Modlitwa na Rok Miłosierdzia

Panie Jezu Chryste,
Ty nauczyłeś nas, abyśmy byli miłosierni, jak Ojciec nasz niebieski
i powiedziałeś nam, że kto widzi Ciebie, widzi także i Jego.
Ukaż nam Twoje oblicze, a będziemy zbawieni.
Twój wzrok pełen miłości uwolnił Zacheusza oraz Mateusza od niewoli pieniądza,
a nierządnicę i Magdalenę od szukania szczęścia wyłącznie w rzeczach
stworzonych.
Wzrok ten sprawił, że Piotr zapłakał po zdradzie,
a żałujący Dobry Łotr usłyszał zapewnienie o Raju.
Pozwól nam tak wysłuchać słów, które wypowiedziałeś do Samarytanki, jakbyś je
wypowiedział do każdego nas:
O, gdybyś znała dar Boży!

Ty, który jesteś Obliczem widzialnym Ojca niewidzialnego,
Boga, który objawia swoją wszechmoc przede wszystkim przez przebaczenie
i miłosierdzie:
spraw, aby Kościół na świecie stał się widzialnym obliczem Ciebie, swojego Pana
zmartwychwstałego i uwielbionego.
Ty zechciałeś również, aby Twoi słudzy przybrani byli w słabość po to,
aby mogli okazywać słuszne współczucie tym, którzy trwają w niewiedzy
i błędzie:
niech każda osoba, która się do nich zwraca, czuje się oczekiwana, kochana oraz
doświadcza przebaczenia od Boga.

Poślij Twojego Ducha i uświęć wszystkich nas Jego namaszczeniem,
aby Jubileusz Miłosierdzia był rokiem łaski od Pana,
a Twój Kościół z odnowionym entuzjazmem mógł nieść dobrą nowinę ubogim,
głosić wolność więźniom i uciśnionym oraz przywracać wzrok niewidomym.

Prosimy o to za wstawiennictwem Maryi, Matki Miłosierdzia, Ciebie, który
z Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków.
Amen

Rozmaitości parafialne

1 I 2016

W uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi przypadał jeden z odpustów nadanych przez Stolicę Apostolską dla sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej, pierwszy w „porządku kalendarzowym”. Podczas każdej Mszy św. homilię głosił ks. Proboszcz, łącząc ją z duszpasterskim sprawozdaniem rocznym. Informując o podjętych przedsięwzięciach, przypadających na Nadzwyczajny Rok Święty, nazwany Jubileuszem Miłosierdzia, zaprosił do ukierunkowania świętowania i codzienności na realizację motta trwającego czasu: „Miłosierni jak Ojciec”. Wprowadzając w celebrowanie Eucharystii o godz. 10.30, ks. prałat Władysław Nieszporek pozdrowił Polonię rozsianą po całym świecie, m.in. Ślązaków w Teksasie. O godz. 17.00 rozpoczęło się kolędowanie noworoczne, prowadzone przez młodzieżowy chór kameralny, funkcjonujący w par. Imienia NMP i św. Bartłomieja - „Legato”.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej ustanowił rok 2016 Rokiem Henryka Sienkiewicza. Uchwałę przyjęto 18 XII 2015 r., „by w setną rocznicę śmierci oddać należny hołd temu Wielkiemu Polakowi i przyczynić się do popularyzacji jego twórczości oraz idei zawartych w jego książkach - patriotyzmu i przywiązania do tradycyjnych wartości”.

„Dzisiaj” przypadał 49. Światowy Dzień Pokoju. „Przewycięż obojętność i zyskaj pokój” - w orędziu papież Franciszek apelował o nawrócenie serca, rozwijanie kultury solidarności, miłosierdzia i współczucia, pisząc: „Miłosierdzie jest sercem Boga. Dlatego powinno być sercem tych wszystkich, którzy uznają siebie za członków jednej wielkiej rodziny Jego dzieci; sercem, które mocno bije wszędzie tam, gdzie ludzka godność - odzwierciedlenie oblicza Boga w Jego stworzeniach - jest zagrożona. Jezus nas przestrzega: miłość wobec innych - cudzoziemców, chorych, więźniów, bezdomnych, a nawet wrogów - to jednostka miary Boga, osądzającego nasze działania. Od tego zależy nasze wieczne przeznaczenie”.

I jeszcze małe przypomnienie: w tym dniu otwarte zostały Drzwi Święte w rzymskiej Bazylice Matki Bożej Większej. Dekretami z dnia 31 X 2009 r., określającymi szczególne odpusty i przywileje oraz umacniającymi łączność z Papieską Bazyliką Libriańską, sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej zostało włączone przez Penitencjarię Apostolską do Wspólnoty Kościołów w ramach powinowactwa duchowego z Basilica di Santa Maria Maggiore w Rzymie.

5 I 2016

Wzorem roku ubiegłego, w wigilię Epifanii, o godz. 19.30 rozpoczął się Piekarski Wieczór Uwielbienia. Modlitwę inicjował ks. Adrian Lejta. Motywem przewodnim stały się słowa: „Ból krzywdy. Radość przebaczenia”. Zasadniczy trzon czuwania tworzyła Eucharystia. Poprzedziły ją: konferencja i modlitwa adoracyjna, animowana przez wikariusza i oazowiczów oraz młodzieżowy chór kameralny „Legato”. Po Mszy św. „przyszła czas” na wspólny posiłek.

2 I 2016

Do Matki Bożej Piekarskiej dotarła „częstka” włoskiej Lombardii, reprezentując archidiecezję mediolańską. 15-osobowej grupie, zaangażowanej w organizację Światowych Dni Młodzieży, towarzyszyło dwóch kapłanów, m.in. don Marco Cianci - Cappellano Università Bicocca di Milano.

Kolędowanie, prowadzone w sobotnie przedpołudnie przy żywej i ruchomej szopce, animowały Dzieci Maryi. Dziewczęcej wspólnocie towarzyszył opiekun - ks. Rafał Mucha. Dzień później, muzyczne spotkanie w „Piekarskim Betlejem”, trwające od godz. 17.00, prowadził Młodzieżowy Dom Kultury nr 1 z Bytomia.

3 I 2016

Podczas każdej Mszy św., sprawowanej w 2. niedzielę po Narodzeniu Pańskim, homilię głosił ks. Krzysztof Szudok. Zapraszając do kierowania się mądrością, kojarzoną z umiejętnością wybierania i podejmowania słuszných decyzji, uzdalniającą do układania życia zgodnie z wolą Najwyższego, spowiednik sanktuarijny przywołał myśl: „Cokolwiek czynisz, czyń rozważnie i patrz końca”.

Papież Franciszek, w refleksji przed modlitwą południową, zachęcając do codziennego czytania Ewangelii i posiadania przy sobie jej kieszonkowego wydania, podkreślił: „Medytujemy Ewangelię i wcielamy w życie codzienne, to jest najlepszy sposób, aby poznać Jezusa i zanieść Go do innych. To powołanie i radość każdego ochrzczonego, aby wskazywać innym na Jezusa. Jednak aby to czynić musimy Jezusa znać, mieć Go w sobie i uczynić Panem naszego życia”.

6 I 2016

Elementem uroczystości Objawienia Pańskiego, oprócz Eucharystii, stał się Orszak Trzech Króli. Po raz drugi przeszedł ulicami Piekarskich. Początek dla barwnego pochodu stanowiła popołudniowa modlitwa, rozpoczęta o godz. 15.00 w kościele Trójcy Przenajświętszej w Szaleju. Po niej, w chrześcijańskim rabanie „powędrowano” wyznaczoną trasą, w przebieg której wpisały się plenerowe jasełka i wspólne kolędowanie. Po jej przejściu, w „Piekarskim Betlejem” nastąpił kulminacyjny moment wydarzenia: oddanie pokłonu Dzieciątku i złożenie darów.

Obchodzona „dzisiaj” uroczystość to w polskim Kościele dzień modlitwy i pomocy misjom, w tym roku przeżywany pod hasłem: „Jesteśmy misjonarzami miłosierdzia”. Ofiary na tacę stanowiły wsparcie dla realizacji dzieł ewangelizacyjnych, charytatywnych, medycznych i edukacyjnych. W parafii piekarskiej modlitewną pamięcią serca otoczono Katarzynę Tomaszewską, odbywającą kurs językowy w Portugalii, poprzedzający posługę w Mozambiku.

10 I 2016

W święto Chrztu Pańskiego, podczas każdej Mszy św., odnowiono przymierze chrzcielne. Celebracja pomogła uświadomić sobie znaczenie i głębię sakramentu chrztu świętego, jak również wynikającą z niego odpowiedzialność. W watykańskiej Kaplicy Sykstyńskiej papież Franciszek ochrzcił 26 dzieci: 13 dziewczynek i 13 chłopców. Zwracając się do rodziców podkreślił: „Największym dziedzictwem, jakie możecie przekazać swym dzieciom, jest wiara. Postarajcie się, aby jej nie straciły, aby w nich wzrastała i pozostała w nich jako dziedzictwo”.

Chór Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach pod dyktando Michała Brożka „ubogacił” Mszę św., której sprawowanie rozpoczął ks. Proboszcz o godz. 16.00. Po Eucharystii artyści zaprezentowali program świąteczny. Oprócz utworów sakralnych, zabrzmiały najpiękniejsze polskie kolędy i pastorałki.

14 I 2016

W sprawowanie Mszy św. wieczornej włączył się ks. Grzegorz Piątek SCJ. Kapłan, „bazujący” w Krakowie, pełni funkcję koordynatora w Duszpasterstwie Przedsiębiorców i Pracodawców - „Talent”. Eucharystii przewodniczył bp Marek Szkudło. Po niej, kontynuując jedną z podstawowych form działalności, prowadzonej w archidiecezji katowickiej, odbyło się spotkanie. Ze względu na odświętny charakter nie realizowano styczniowego tematu. Jego miejsce zajęły dwa elementy: dzielenie się opłatkiem oraz wspólne kolędowanie.

17 I 2016

W 2. niedzielę zwykłą obchodzony był 102. Światowy Dzień Migranta i Uchodźcy. W jego przeżywanie wpisane zostało hasło: „Migranci i uchodźcy są dla nas wyzwaniem. Odpowiedź daje Ewangelia miłosierdzia”.

W tym dniu radowano się w „Piekarskim Betlejem”. Podczas koncertu kolędowego, przy żywej i ruchomej szopce, wystąpiła orkiestra parafialno-sanktuaryjna, zachęcając do wspólnego muzykowania. Początek wyznaczyła godz. 17.00.

12 I 2016

Do grona pielgrzymów, po raz kolejny, dołączyli pensjonariusze Domu Pomocy Społecznej „Senior” z Rudy Śląskiej. 20-osobowej grupie towarzyszył kapelan - ks. Krystian Łagowski, wikariusz par. św. Michała Archaniola w Orzegowie. Cztery dni wcześniej, 8 stycznia, do Matki Bożej Piekarskiej przybyła 50-osobowa grupa, reprezentująca par. MB Częstochowskiej w Rybniku. Następnego dnia, 13 stycznia, w gościnę wpisała się grupa dziecięca, reprezentująca Szkołę Podstawową nr 46 im. Leona Kruczkowskiego w Bytomiu.

Wtorkową nieustającą nowennę prowadził ks. Rafał Mucha. Jednym z jej elementów wikariusz uczynił oficjalną modlitwę Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, „wołającą” w początkowej części: „Panie Jezu Chryste, Ty nauczyłeś nas, abysmy byli miłośni, jak Ojciec nasz niebieski i powiedziałeś nam, że kto widzi Ciebie, widzi także i Jęgo. Ukaż nam Twoje oblicze, a będziemy zbawieni. Twój wzrok pełen miłości uwolnił Zacheusza oraz Mateusza od niewoli pieniądza, a nierządnicę i Magdalenę od szukania szczęścia wyłącznie w rzeczach stworzonych. Wzrok ten sprawił, że Piotr zapłakał po zdradzie, a żałujący Dobry Łotr usłyszał zapewnienie o Raju. Pozwól nam tak wysłuchać słów, które wypowiedziałeś do Samarytanki, jakbyś je wypowiedział do każdego z nas: O, gdybyś znała dar Boży!”.

16 I 2016

Dobiegły końca odwiedziny duszpasterskie. Ich pierwszą część rozpoczęto w 1. niedzielę Adwentu, zaś drugą kontynuowano od 27 grudnia. Duszpasterzy przyjęło ponad 80% rodzin objętych kolędą.

Do grona pielgrzymów dołączyły dwie grupy, 50-osobowe, wędrujące szlakiem śląskich szopek. Archidiecezję katowicką reprezentowała par. św. Piusa X w Rudzie Śląskiej. Diecezję gliwicką reprezentowała par. Miłosierdzia Bożego w Gliwicach, wyodrębniona w całości z par. św. Bartłomieja, powstałej w XIII wieku.⁶

21 I 2016

Ten dzień wniósł akcent ważny dla Dekanatu Piekary Śląskie. O godz. 16.00 w kościele Trójcy Przenajświętszej w Szaleju rozpoczęła się Msza św., na której zgromadzili się nauczyciele-wychowawcy, katecheci, pracownicy oświaty, zarówno czynni zawodowo, jak i emerytowani. Po Eucharystii, w auli I Liceum Ogólnokształcącego im. Króla Jana III Sobieskiego, kontynuowano dalszą część spotkania, której zasadniczym trzonem stało się noworoczne kolędowanie.

23 I 2016

Ks. prałat Władysław Nieszporek obchodził 65. rocznicę urodzin, po raz 18. „świętowaną” we wspólnocie „spod znaku Maryi”. Szczególną modlitwą otoczono ks. Proboszcza podczas koncelebrowanej Mszy św., rozpoczętej o godz. 18.00, dziękując Bożej Opatrzności za dar życia i powołania kapłańskiego. Oprócz księży „przypisanych” bazylice piekarskiej w jej sprawowanie włączyli się: ks. senior Rajmund Machulec oraz jeden z poprzednich wikariuszy - ks. Marek Leszczyna, posługujący w par. Chrystusa Króla w Łędzinach Hołdunowie. W końcowej części Eucharystii przyszedł czas na serdeczności „godane” i mówione. Dzieci w strojach śląskich wyraziły radość, płynącą z faktu nadejścia dnia „piekarskiego farorza”. Słowa pozdrowienia, skierowane przez najmłodszych, wniosły m.in. „akcent”, związany z budową Domu Rekolekcyjno - Pielgrzymkowego Nowej Ewangelizacji. Wyrazem szacunku i wdzięczności ze strony duszpasterzy, parafian i gości stały się życzenia, wypowiedziane przez ks. Adriana.

25 I 2016

W święto nawrócenia św. Pawła Apostoła, kryjące się pod tą datą, zakończono Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan, rozpoczęty 18 stycznia. W tym roku przebiegał pod hasłem: „Wezwani, by ogłaszać wielkie dzieła Pana” (por. 1 P 2,9). Temat ósmego dnia ekumenicznej oktawy sformułowano następująco: „Serca gorejące pragnieniem jedności”. W Tydzień Ekumeniczny wpisali się pielgrzymi. 22 stycznia dotarła „częstka” Ukrainy, reprezentując archidiecezję lwowską. 23 stycznia, stały się dwie grupy z archidiecezji katowickiej: par. św. Pawła Apostoła w Rudzie Śląskiej - Nowym Bytomiu (45 osób) i Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach (15 osób, którym towarzyszył kapelan - ks. prof. dr hab. Józef Kozyra, „nasz parafianin”). Po jego zakończeniu, 27 stycznia, przybyła Liturgiczna Służba Ołtarza, wywodząca się z par. Narodzenia NMP w Kaźmierzu, w archidiecezji poznańskiej. Ministrantom towarzyszył wikariusz - ks. Maciej Przybylak.

24 I 2016

Homilia głoszona podczas każdej Mszy św., celebrowanej w 3. niedzielę zwykłą, wskazała na znaczenie osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem, czyniąc ten „krok” fundamentem w uznaniu Go Panem i Zbawicielem, jedyną drogą do Ojca.

„Święta Cecylia” - chór parafialno-sanktuarijny rozpoczął o godz. 17.00 koncert muzyczny, stanowiąc okazję do podjęcia wspólnego kolędowania.

31 I 2016

W 4. niedzielę zwykłą, podczas każdej Mszy św., posługę kaznodziei pełnił ks. Marian Jaromin. Emerytowany proboszcz par. św. Antoniego z Padwy w Chorzowie, „związany do dzisiaj” z par. Imienia NMP i św. Bartłomieja, wspomagał pracę duszpasterzy sanktuarium piekarskiego od 1 sierpnia 2013 roku. Eucharystia, której sprawowanie rozpoczęto o godz. 10.30, zgromadziła na dziękczynieniu maturzystów rocznika 1986, wywodzących się z bytomskiego „Elektronika”. O godz. 15.00 rozpoczęło się nabożeństwo nieszporów. Ich oprawę muzyczną współtworzył Dziecięco-Młodzieżowy Zespół Regionalny „Piekarczanki”. O godz. 17.00 rozpoczął się koncert muzyczny, podczas którego wykonawcą kolęd i pastorałek stał się Zespół Regionalny „Piekarskie Klachule”.

W pobyt u Matki Bożej Piekarskiej wpisała się archidiecezja wrocławska. Reprezentował ją Franciszkański Zakon Świeckich przy par. św. Antoniego we Wrocławiu. Zwiedzając szopki, pielgrzymowano przez dwa dni po Śląsku i Opolszczyźnie. 20-osobowej grupie towarzyszył o. Jozafat Gohly OFM - asystent duchowy wspólnoty. Dzień wcześniej, 30 stycznia, do grona pielgrzymów dołączyła 100-osobowa grupa z par. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Skoczowie, której asystowało trzech kapłanów, posługujących w diecezji bielsko-żywieckiej.

W rozważaniu poprzedzającym modlitwę południową, papież Franciszek podkreślił, że w prawdziwej religii chodzi o przyjęcie objawienia Boga, który jest Ojcem i który troszczy się o każde ze swych stworzeń, nawet najmniejszych i nieznaczących w oczach ludzi. Wyjaśniał m.in.: „Na tym właśnie polega misja prorocka Jezusa: na głoszeniu, że żadna ludzka kondycja nie może stanowić powodu do wykluczenia z serca Ojca i że jedynym przywilejem w oczach Boga jest to, aby nie mieć żadnych przywilejów, nie mieć protektorów, powierzyć się w Jego ręce”.

Statystyka roczna 2015r.

	2015	2014
1. Komunii św. rozdzielono	295.000	305.000
2. Dzieci ochrzczono	71	70
chłopców	33	33
dziewcząt	38	37
3. Do I Komunii św. przystąpiło	73	97
w tym do Wczesnej Komunii św.	11	18
4. Sakrament bierzmowania przyjął	50	78
5. Sakrament małżeństwa przyjął	91 w tym 54 lic.	90 w tym 53 lic.
6. Odwiedziny chorych	497	592
7. Sakrament chorych przyjął	86 w tym 45 ZOL	135 w tym 47 ZOL
8. Zmarło parafian	95	103
w tym:		
mężczyzn	52	60
kobiet	43	43
9. Mszy św. odprawiono	4.285	4.225
w tym za parafian	60	59
celebransów	580	500
10. 2014 r. Pielgrzymka majowa około 80.000 pielgrzymów, 162 kapłanów, 4 . kard. 10 biskupów, rozdzielono 24.000 Komunii Św.		
2015 r. Pielgrzymka majowa około 80.000 pielgrzymów, 169 kapłanów, 3 kard. 15 biskupów, rozdzielono 25.000 Komunii Św.		
2014 r. Pielgrzymka sierpniowa około 50.000 pielgrzymów, 73 kapłanów, 9 biskupów rozdzielono 25 tys. Komunii Św.		
2015 r. Pielgrzymka sierpniowa około 50.000 pielgrzymów, 50 kapłanów, 11 biskupów rozdzielono 24 tys. Komunii Św.		
2014 r. Razem pielgrzymów 130 tys. 235 kapłanów, 23 biskupów		
2015 r. Razem pielgrzymów 130 tys. 219 kapłanów, 29 biskupów		
11. Pielgrzymek diecezjalnych zgłoszono	428	325
w których uczestniczyło		
księży	479	376
pielgrzymów	23.111	22.840
12. pielgrzymki z zagranicy :	25	12
z Czech, Niemiec, Austrii, Hiszpanii		
Słowacji, Ukrainy, Portugalii, Węgier, Francji.		
Włoch, Meksyku, Teksasu, Luksemburga, Indii,		
Ugandy i Korei Południowej		
księży	31	14
pielgrzymów	548	721
13. Pielgrzymki ogólnopolskie	23	5
księży	26	5
pielgrzymów	1120	360
ogólna liczba pielgrzymek	478	337
pielgrzymów:	153.111	152.840
księży i biskupów	727	627

STATYSTYKA PARAFIALNA

POGRZEBY

1. Drzyzga Hubert I.73
2. Polok Marek I.35
3. Nazim Krystyna I.76
4. Wrana Czesław I.54
5. Szymonek Marian I.54
6. Ślimok Stefania I.92
7. Kusz Krystyna I.82
8. Bendkowska-Rohloff I.62
9. Stawowska Jadwiga I.93
10. Lip Leokadia I.76
11. Bacik Urszula I.65
12. Ligus Felicja I.80
13. Wachała Beata I.44
14. Nowacki Krzysztof I.61

ROCZKI

1. Gospodarczyk Kajatan
2. Stachula Anna
3. Polok Martyna
4. Ciechanek Joanna

CHRYZTY

1. Simon Musiol
2. Gawlik Bartłomiej

I TY MOŻESZ WESPRZEĆ BUDOWĘ DOMU REKOLEKCYJNO-PIELGRZYMKOWEGO „NAZARET” W PIEKARACH ŚLĄSKICH PRZEKAZUJĄC:

nr. **KRS 0000003534**
tytułem „Nazaret – Piekary”

SWOJEGO PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO

W rubryce WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP) (w zeznaniu podatkowym: PIT-28 poz. 126, PIT-36 – poz. 303, PIT-36L – poz. 106, PIT-37 – poz. 124, PIT-38 – poz. 59, PIT-39 – poz. 52) należy wpisać kwotę, którą chcemy przekazać na rzecz OPP oraz **KRS 0000003534**. W rubryce INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE należy podać cel szczegółowy: „NAZARET – PIEKARY”.

Możesz również wesprzeć nasze dzieło składając ofiarę:

Parafia im. NMP i Św. Bartłomieja
ul. Ks. Ficka 7, 41-940 Piekary Śląskie

Nr rachunku: **65 1050 1230 1000 0024 0716 6533**

Tytułem: Potrzeby Kultu Religijnego - Dom Pielgrzyma Darowizna

I TY MOŻESZ ZOSTAĆ BUDOWNICZYM DOMU „NAZARET”!

Dom „Nazaret” powstaje ze składek wiernych. Obecnie koszt zakończenia drugiego etapu prac, czyli oddania w stan surowy posłomu - 1 oraz parteru to kwota ok. 2,5 mln zł. Od twojej życzliwej pomocy zależy czy będziemy mogli ukończyć prace w terminie. Poniżej prezentujemy efekty pracy na obecnym etapie - Grudzień 2015.

JAK MOŻNA POMOC?

- dobrowolną ofiarą lub deklaracją wspierania Dzieła

Numer Konta oraz niezbędne dane:
Rzymskokatolicka parafia im. NMP i św. Bartłomieja
ul. Ficka 7, 41-940 Piekary Śląskie
ING BANK ŚLĄSKI: 65 1050 1230 1000 0024 0716 6533
tytułem: Potrzeby kultu religijnego - Darowizna Dom Pielgrzyma

KONTO DOLAROWE:
ING Bank Śląski
Kod BIC (SWIFT): INGBPLPW
PL 48 1050 1230 1000 0090 3046 4482

KONTO W EURO:
ING Bank Śląski
Kod BIC (SWIFT): INGBPLPW
PL 70 1050 1230 1000 0090 3046 4474

title: Donation for building Nazaret House

- Ufundowaniem Imiennej tabliczki na Piekarskiej Alei Zasłużonych
W symboliczny sposób i ty możesz pozostać na piekarskim wzgórzu zapisując się na stałe w historii tego miejsca. Tabliczkę z imieniem i nazwiskiem można zamawiać w Centrum Pielgrzyma obok bazyliki oraz w kancelarii parafialnej.

Ofiara zwyczajowa za imienną tabliczkę:
Wymiar: 60x30 – 4.000 zł
Wymiar: 60x15 – 2.000 zł
Wymiar: 30x15 – 1.000 zł

- zachęcając innych do wspierania naszego dzieła

Szczegółowe informacje na temat budowy Domu „Nazaret” można znaleźć na stronie internetowej Sanktuarium: www.bazylikapiekarzy.pl, a także kontaktując się z nami mailowo na adres: kontakt@bazylikapiekarzy.pl

DZIEŁO BUDOWY NOWEGO DOMU

REKOLEKCYJNO-PIELGRZYMKOWEGO NOWEJ EWANGELIZACJI „NAZARET”

Wotum wdzięczności za św. Jana Pawła II – Wielkiego Pielgrzyma Piekarskiego

„Matko Boża Piekarska,
bądź blisko swego
ludu na śląskiej ziemi.
Wstawiaj u swego Syna,
ażebym zadania, jakie stoją

Dom Nazaret to w przyszłości:

- Diecezjalne Centrum Duchowości Nowej Ewangelizacji
- Dom rekolekcyjno-formacyjny dla kapłanów i świeckich
- Centrum zgłębiania wiedzy mariologicznej i nauczania społecznego św. Jana Pawła II
- Miejsce odpoczynku i pobytu dla pielgrzymów przybywających do Piekarskiego Sanktuarium
- Centrum spotkań o charakterze religijnym i społecznym

dzisiaj przed społeczeństwem
w naszym kraju i napotykaną
trudności, nie stały się dla
nikogo przyczyną
zniechęcenia, ale zachętą
do czynnego
i odpowiedzialnego
zaangażowania się
na rzecz dobra wspólnego”

(św. Jan Paweł II - Słowo do piekarskich pielgrzymów;
Watykan 25.05.1997r.)

Sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej

Kalendarium Pielgrzymek i Dni Skupienia w Roku Jubileuszu Miłosierdzia Piekary Śląskie A.D. 2016

ROK ŚWIĘTY MIŁOSIERDZIA

STYCZEŃ 2016

- 27.12. - 10.01. Koncerty i spotkania kołowe przy żywej stajence na Rajskim Placu w wykonaniu Chórów, Orkiestr i Zespołów dziecięco-młodzieżowych.
05.01. Piekarski Wieczór Miłosierdzia - g. 19.00
06.01. Orszak Trzech Króli ulicami miasta.

LUTY 2016

- 05.02. Nocne Czuwanie: g. 20.00 - Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 - Godzina Miłosierdzia.
11.02. NMP z Lourdes - Pielgrzymka Chorych - g. 10.00.
19.02. Dzień Miłosierdzia: g. 10.00 Eucharystia i Koronka do Bożego Miłosierdzia, g. 19.30 - Wieczór Miłosierdzia.
27.02. Wielkopostny Dzień Skupienia dla Doradców Życia Rodzinnego - g. 11.00 (Bazylika).

MARZEC 2016

- 04.03. Nocne Czuwanie: g. 20.00 - Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 Godzina Miłosierdzia.
06-09.03. Rekolekcje Wielkopostne Roku Miłosierdzia.
09.03. Zakonczenie rekolekcji - medytacje na Drodze Krzyżowej (Zespół Noto Lim z Krakowa).
18.03. Dzień Miłosierdzia: g. 10.00 Eucharystia i Koronka do Bożego Miłosierdzia, g. 18.00 Młodzieżowa Droga Krzyżowa na Kalwarii, g. 19.30 Wieczór Miłosierdzia.

CHWAŁEBNE MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ

- 20.03. Rozpoczęcie Chwałebnego Misterium Męki Pańskiej na Kalwarii Piekarskiej: g. 9.30. Wjazd Jezusa do Jerozolimy i procesja z palmami do Bazyliki, g. 10.30 Eucharystia.
24.03. Wielki Czwartek - Chwałebne Misterium Męki Pańskiej - Rajski Plac - Kalwaria - g. 9.00.
25.03. Wielki Piątek - Chwałebne Misterium Męki Pańskiej - Rajski Plac - Kalwaria - g. 9.00.
26.03. Wigilia Paschalna w Wielką Noć i procesja rezurekcyjna - g. 20.00.

KWIECIEŃ 2016

- 01.04. Nocne Czuwanie: g. 20.00 Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 - Droga Światła.
03.04. Niedziela Bożego Miłosierdzia - główne obchody Roku Miłosierdzia.
09/10.04. Nocna pielgrzymka na Jasną Górę.
15.04. Dzień Miłosierdzia: g. 10.00 Eucharystia i Koronka do Bożego Miłosierdzia, g. 19.30 - Wieczór Miłosierdzia.
23.04. Archidiecezjalna Pielgrzymka Legioni Maryi - g. 10.00.

MAJ 2016

- 06.05. Nocne Czuwanie: g. 20.00 - Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 - Droga Światła.
08.05. Archidiecezjalna Pielgrzymka Stowarzyszenia Rodzin Katolickich - g. 10.30.
13.05. Archidiecezjalna Pielgrzymka Chorych - g. 10.00. Dzień Fatimski: g. 10.00 - Eucharystia i Różaniec pokutny, g. 20.00 - Eucharystia, procesja światła i Różaniec Fatimski.
20.05. Dzień Miłosierdzia: g. 10.00 Eucharystia i Koronka do Bożego Miłosierdzia, g. 19.30 - Wieczór Miłosierdzia.
21.05. Final Konkursu piosenki Maryjnej „Śpiewajmy naszej Pani”.
28.05. Piekarskie Sympozjum Naukowe (Miejski Dom Kultury - g. 10.00).
29.05. Archidiecezjalna Pielgrzymka Mężczyzn i Młodzieńców do Matki Bożej Piekarskiej.

CZERWIEC 2016

- 03.06. Nocne Czuwanie: g. 20.00 - Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 Godzina Miłosierdzia.
05.06. Archidiecezjalna Pielgrzymka Niewidomych i Słabo Widzących - g. 10.30.
12.06. Archidiecezjalna Pielgrzymka Niesłyszących - g. 10.30 (Bazylika).
13.06. Dzień Fatimski: g. 10.00 - Eucharystia i Różaniec pokutny, g. 20.00 - Eucharystia i Różaniec.
17.06. Dzień Miłosierdzia: g. 10.00 Eucharystia i Koronka do Bożego Miłosierdzia, g. 19.30 - Wieczór Miłosierdzia.
18.06. Pielgrzymka Wspólnot Modlitwy za kapłanów, „Wieczernika” i „Margaretek” - g. 16.30
19.06. Archidiecezjalna Pielgrzymka Związku Górnosłaskiego - g. 10.30 (Bazylika).

LIPIEC 2016

- 01.07. Nocne Czuwanie: g. 20.00 - Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 Godzina Miłosierdzia.
02.07. Dzień Skupienia dla Świeckiego Zakonu Św. Franciszka z Okręgu Sosnowieckiego - g. 10.00.
03.07. Odpust Nawiedzenia NMP (sobota 02.07. - Obchody kalwaryjskie - g. 16.00).
13.07. Dzień Fatimski: g. 10.00 - Eucharystia i Różaniec pokutny, g. 20.00 - Eucharystia i Różaniec.
15.07. Dzień Miłosierdzia: g. 10.00 Eucharystia i Koronka do Bożego Miłosierdzia.
17.07. Odpust Matki Bożej Szkaplerznej (sobota 16.07. - Obchody kalwaryjskie - g. 16.00).
20.07. Rozpoczęcie Świątowych dni młodzieży w Dekanacie Piekary Śląskie - g. 19.00
23.07. Dzień Piekarski Świątowych Dni Młodzieży w Archidiecezji Katowickiej.
26.07. Odpust św. Anny (obchody różańcowe - g. 16.00)

SIERPIEŃ 2016

- 05.08. Nocne Czuwanie: g. 20.00 - Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 Godzina Miłosierdzia.
07.08. Odpust Porcjunkuli (sobota 02.08. - Obchody kalwaryjskie - g. 16.00).
13.08. Dzień Fatimski: g. 10.00 - Eucharystia i Różaniec pokutny, g. 20.00 - Eucharystia i Różaniec.
14.08. Wigilia Wniebowzięcia NMP: g. 16.00 - Początek obchodów Zaśnięcia Matki Bożej.
15.08. Odpust Wniebowzięcia NMP: 91. Rocznicę Koronacji Obrazu Matki Bożej.
19.08. Dzień Miłosierdzia: g. 10.00 Eucharystia i Koronka do Bożego Miłosierdzia.
21.08. Archidiecezjalna Pielgrzymka Kobiet i Dziewcząt do Matki Bożej Piekarskiej.
22.08. 167. Rocznicę poświęcenia Bazyliki - Kiermasz.
28.08. Odpust Świętego Bartłomieja (sobota 27.08. - Obchody kalwaryjskie - g. 16.00).

WRZESIEŃ 2016

- 02.09. Nocne Czuwanie: g. 20.00 - Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 Godzina Miłosierdzia.
03-11.09. Nowenna do Matki Bożej Piekarskiej.
12.09. Odpust Matki Bożej Piekarskiej-Główniej Patronki Archidiecezji.
13.09. Dzień Fatimski: g. 10.00 - Eucharystia i Różaniec pokutny, g. 20.00 - Eucharystia i Różaniec.
16.09. Dzień Miłosierdzia: g. 10.00 Eucharystia i Koronka do Bożego Miłosierdzia, g. 19.30 - Wieczór Miłosierdzia.
17.09. Pielgrzymka Apostołstwa Dobrej Śmierci.
18.09. Opust Podwyższenia Krzyża Świętego - XII Pielgrzymka Chórów i Orkiestr.
24.09. Pielgrzymka Dekanatu Chorzów - godz. 16.00.

PAŹDZIERNIK 2016

- 07.10. Nocne Czuwanie dla Rodzin i Małżeństw: g. 20.00 - Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 - Godzina Miłosierdzia.
14.10. Różaniec Młodzieżowy na Kalwarii - godz. 18.30.
08.10. Archidiecezjalna Pielgrzymka Nauczycieli, Wychowawców i prac. oświaty - g. 10.00.
13.10. Dzień Fatimski: g. 10.00 - Eucharystia i Różaniec pokutny, g. 20.00 - Eucharystia i Różaniec.
21.10. Dzień Miłosierdzia: g. 10.00 Eucharystia i Koronka do Bożego Miłosierdzia, g. 19.30 - Wieczór Miłosierdzia.
22.10. Festiwal podróży „Na pielgrzymich szlakach”.

LISTOPAD 2016

- 04.11. Nocne Czuwanie: g. 20.00 - Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 Godzina Miłosierdzia.
05.11. Pielgrzymka Przewodników Turystycznych Rejonu Śląskiego - g. 11.00.
18.11. Dzień Miłosierdzia: g. 10.00 Eucharystia i Koronka do Bożego Miłosierdzia, g. 19.30 - Wieczór Miłosierdzia.
19.11. Dzień Skupienia „Modlitwy Krucjaty o trzeźwość” - g. 11.00.

GRUDZIEŃ 2016

- 02.12. Nocne Czuwanie: g. 20.00 - Godzina Maryjna, 21.00 - Eucharystia, 22-23 Godzina Miłosierdzia.
12.12. Złot Hareczy Hufca Katowickiego - przekazanie Światła Betlejemskiego - g. 17.00.
31.12. Dziecięcy Festiwal Kolęd Pastorałek „Śpiewajcie i Grajcie Mu”.

